

ĐÁP ÁN - SỬ 10D- KIỂM TRA HỌC KỲ I (2021-2022)

Câu	Đáp án	Điểm
Câu 1 (3 điểm)	Nét chính về kinh tế Trung Quốc dưới thời Đường	
	Nông nghiệp: giảm tô thuế, bớt sưu dịch, thực hiện “chính sách quân điền” và chế độ tô – dung – điệu; áp dụng kỹ thuật canh tác mới vào hoạt động sản xuất, làm tăng sản lượng.	0.5đ
	Thủ công nghiệp: phát triển, hình thành các xưởng thủ công nhà nước (Tác phường) chuyên luyện sắt, đóng thuyền,... quy mô tương đối lớn.	0.5đ
	Ngoại thương thịnh đạt: hai “con đường tơ lụa” trên đất liền và trên biển đã hình thành → Ngoại thương ngày càng được khởi sắc.	0.5đ
	Giải thích tô - dung - điệu	0.25đ
	- Là các loại thuế khóa và lao dịch ở Trung Quốc thời phong kiến. - Trong đó: tô – thuế ruộng được tính bằng lúa. dung – thuế thân (bằng lao dịch), điệu – thuế hộ khẩu (bằng vải).	0.7đ
	Chính sách về ruộng đất của nhà Đường có tác dụng	0.25đ
- Nông dân được nhà nước chia ruộng đất để cày. - Nông nghiệp phát triển, triều đình thu được tô thuế, ổn định xã hội.	0.25đ	
Câu 2 (3 điểm)	Yếu tố hình thành nên bản sắc văn hóa truyền thống của Ấn Độ và thời kỳ hình thành	
	- Yếu tố hình thành: Tôn giáo, Kiến trúc, Chữ viết, Văn học.	0.25
	- Hình thành vào thời kỳ Gup-ta	0.25
	Thành tựu văn hóa Ấn Độ	
	- Kiến trúc Phật giáo: chùa hang thờ Phật mang phong cách độc đáo. Xuất hiện nhiều pho tượng Phật được tạc bằng đá và tạc trên đá rất sinh động.	0.75đ
	- Kiến trúc Hindu giáo: xuất hiện nhiều ngôi đền đá đồ sộ, mang dáng vấp hình dạng chóp núi cùng với nhiều pho tượng thần thánh độc đáo.	0.75đ
	- Văn học: phát triển mạnh, mang tinh thần và triết lý Hindu giáo.	0.5đ
Minh chứng: Tháp Chăm, chữ viết dân tộc Chăm trên các văn bia ảnh hưởng chữ Phạn Ấn Độ.	0.5đ	
Câu 3 (2 điểm)	Nêu nét chính về Nho giáo và Phật giáo ở Trung Quốc thời phong kiến	
	* Nho giáo	

	<ul style="list-style-type: none"> – Người khởi xướng Nho giáo là Khổng Tử. 	0.25đ
	<ul style="list-style-type: none"> – Thời Hán Vũ Đế, Nho giáo trở thành cơ sở lý luận và tư tưởng của chế độ phong kiến Trung Quốc. 	0.25đ
	<p>* Phật giáo</p> <ul style="list-style-type: none"> – Phát triển mạnh nhất là dưới thời Đường, Tống. Các nhà sư Trung Quốc sang Ấn Độ để tìm hiểu giáo lý của đạo Phật. Ngược lại, các nhà sư Ấn Độ thì tìm đường sang Trung Quốc để truyền đạo. 	0.25đ
	<ul style="list-style-type: none"> – Kinh Phật được dịch ra chữ Hán ngày một nhiều, chùa chiền được xây dựng ở khắp mọi nơi. 	0.25đ
	<p style="text-align: center;">“Tam cương” trong quan niệm Nho giáo</p> <p>Là 3 mối quan hệ : vua-tôi, cha-con, chồng-vợ, quy định kỉ cương của đạo đức thời phong kiến.</p>	0.5đ
	<p>Trung Quốc truyền bá Nho giáo vào nước ta vì:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Muốn đồng hóa văn hóa. 	0.25đ
	<ul style="list-style-type: none"> - Lấy Nho giáo làm công cụ phục vụ cho chế độ thống trị của họ. 	0.25đ
Câu 4 (2 điểm)	Lãnh địa phong kiến	
	<ul style="list-style-type: none"> – Lãnh địa phong kiến là vùng đất đai riêng của lãnh chúa, là một đơn vị kinh tế và chính trị độc lập trong thời kì phong kiến phân quyền ở Tây Âu. 	0.5đ
	<ul style="list-style-type: none"> – Trong lãnh địa có khu đất của lãnh chúa và nhiều khu đất khẩu phần được lãnh chúa giao cho nông nô cày cấy và thu tô thuế. 	0.25đ
	Đời sống của nông nô	
	<ul style="list-style-type: none"> – Nông nô là lực lượng sản xuất chính trong lãnh địa. Họ bị gắn chặt và lệ thuộc vào lãnh chúa, phải nộp tô rất nặng cùng nhiều thứ thuế và lao dịch khác. Tuy nhiên, họ được tự do trong hoạt động sản xuất, được tự do sở hữu nông cụ, nhà cửa và có gia đình riêng. 	0.5đ
	<ul style="list-style-type: none"> – Nông nô bị bóc lột nặng nề, nên đã nhiều lần nổi dậy chống lại lãnh chúa. 	0.25đ
	So sánh nông nô với nô lệ	
	<ul style="list-style-type: none"> – Nô lệ là tài sản của chủ nô, phụ thuộc hoàn toàn vào chủ nô. 	0.25đ
	<ul style="list-style-type: none"> – Nông nô được tự do trong sản xuất, có nông cụ, gia súc và có túp lều để ở. 	0.25đ